

Turbo Teun

De Grote Prijs van Steentjesdorp

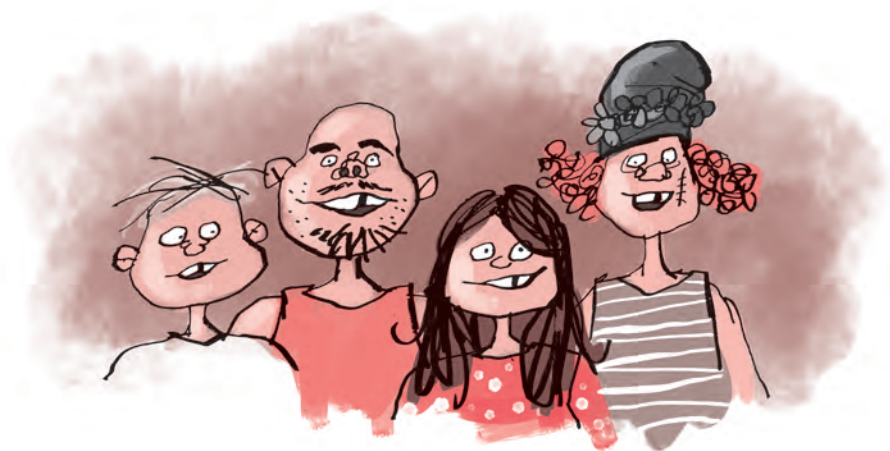

TOSCA MENTEN

MET ILLUSTRATIES VAN GEERT GRATAMA

De Grote Prijs van Steentjesdorp

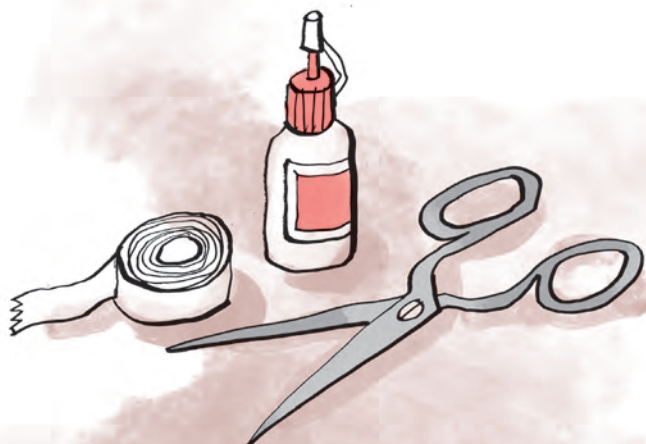

KOSM • S

Kosmos Uitgevers, Utrecht/Antwerpen

Inhoud

Mijn plakboek	9
Start! (Hoe het allemaal begon)	41
Het Oude Circuit	47
Een kneus in een kart	53
Julius Caesar de Verschrikkelijke	63
Bochten en lijntjes	67
De Grote Prijs van Steentjesdorp	75
Bij De Glimmende Bumper	81
Burgemeester Pauw	89
Oom Engin	95
Over trainen en namen en ideale racelijn en bochten en vieze trucjes	107
Ondertussen bij het circuit	119
Bochten – theorie	121
Stiekeme Stenen – praktijk	129
Alweer geen goed gesprek	133
Oom Engin en Ramses Ralf	143
Oom Engin en Alexander Pauw	151
De leukste avond van de vakantie	155
Vieze trucjes	159
De avond voor de wedstrijd	165
De Grote Prijs van Steentjesdorp	173
De finale	189
Een nieuwe naam	201
Nog een paar leuke foto's	206

Mijn plakboek

Hoi! Ik ben Teun Bots uit Steentjesdorp, en dit is mijn eerste plakboek. Het gaat over de Grote Prijs van Steentjesdorp, daar ga ik alles over opschrijven. Met foto's erbij. Van de fotowand in onze garage en uit andere plakboeken. Dat mocht van oma.

Ik maak dit plakboek omdat ik een BS'er ben geworden, dat is hetzelfde als een BN'er, maar dan van Steentjesdorp. Het is allemaal voor later, zodat iedereen dan kan lezen hoe het ooit begonnen is.

Ik was trouwens al een BS'er, dat zijn we in Steentjesdorp allemaal, want in Steentjesdorp kent iedereen iedereen. Omdat het zo klein is. Maar ik ben nu Extra Bekend. Een EBS'er. Door die kartwedstrijd. En door Julius. En door mijn Stiekeme Stenen, die heb ik zelf bedacht en daardoor ging het op de Grote Prijs van Steentjesdorp helemaal mis, dat ga ik allemaal vertellen.

Nu komt de eerste foto. Die is van ons. Dan weet je wie we zijn.

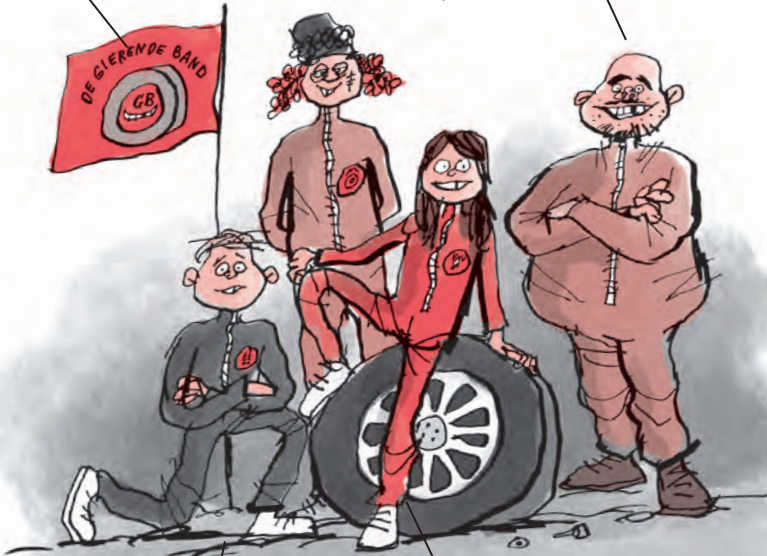

Team De Gierende Band

Oma

Oom Engin

De Gierende Band

Teun

Vlam

Beste team van de wereld

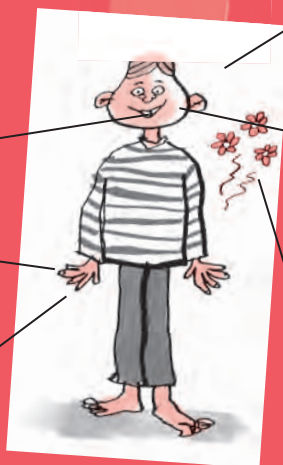
En nu komen wij allemaal apart

Teun Bots
(ik dus)

spleetje tussen
mijn tanden

schone handen

zwarte nagels
van gisteren

schone
wangen

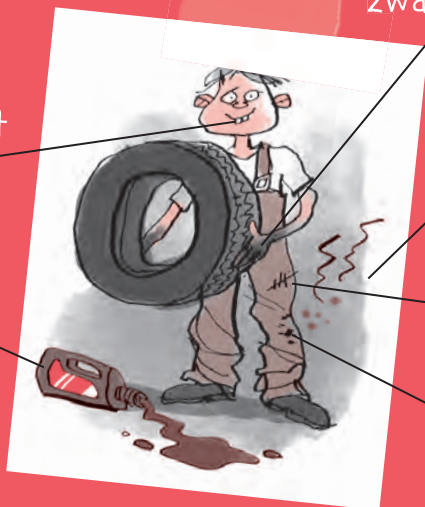
ruik naar
zeep

Dit is een foto van **MIJ** toen ik een keer net gedoucht had. Ik lijk niet echt op mezelf, want zo zie ik er alleen maar uit als ik net gedoucht heb. Dat is maar heel kort, want ik ga voor school altijd al even naar de garage en dan zie ik er zo uit:

zwarte handen

spleetje (dat
verandert
nooit)

olie

ruik naar
olie en
verbrand
rubber

scheur

olievlek

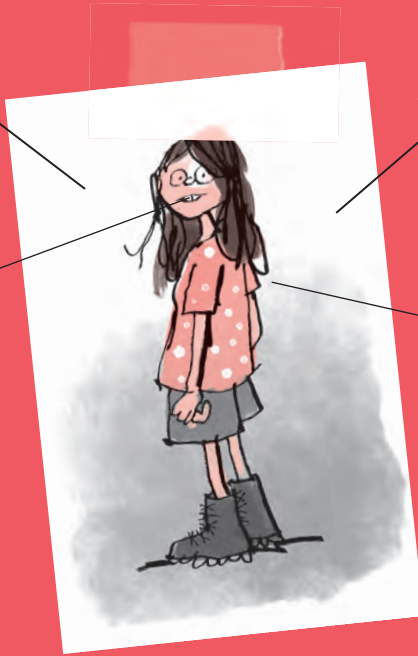
Op deze foto klopt het beter.

Vlam

mijn beste
vriendin

spleetje

leukste
nichtje van
de wereld

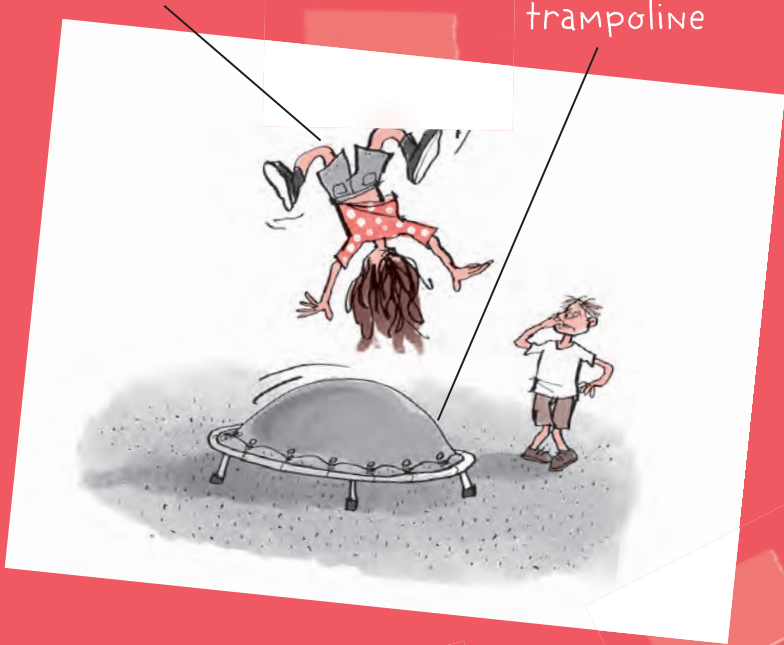

Dit is dus **VLAM**. Zij is het leukste en drukste en koppigste nichtje van de wereld. Ze zit nooit stil, want dat kan ze niet. Maar dat maakt mij niet uit. Vlam en ik doen altijd alles samen. Daar heb ik een heleboel foto's van. Daarop zie je meteen dat ze altijd **SNELLER** en **WILDER** is dan ik.

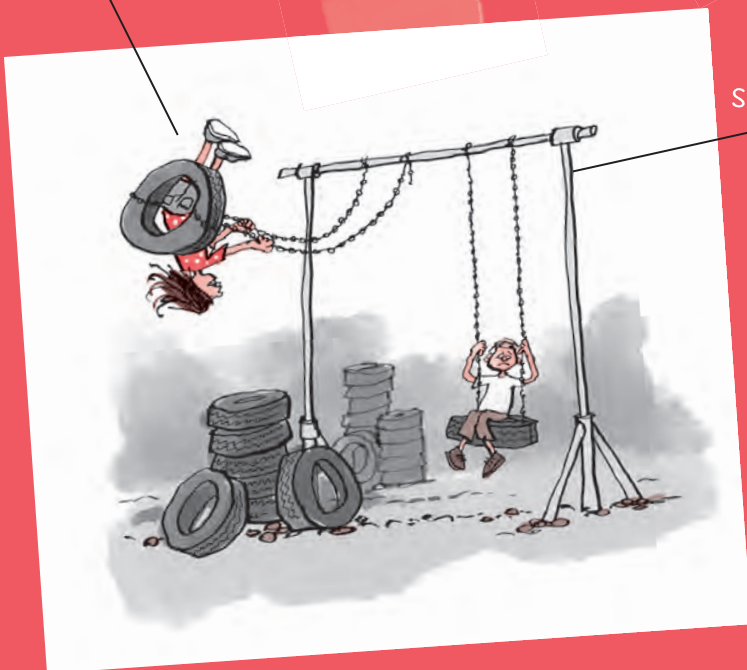
Ze kan zo in een circus.

trampoline

levensgevaarlijk

schommel

Start!

(Hoe het allemaal begon)

Op de eerste dag van de grote vakantie wist ik nog helemaal niks van de Grote Prijs van Steentjesdorp. Het was gewoon de eerste dag van de vakantie en vrolijk huppelde ik met een logeerkoffertje naar de werkplaats. Zes weken vakantie betekende zes weken alleen maar tangen, sleutels en kiezel-suikerbollen. En als klap op de vuurpijl had oma het de hele week al gehad over een **KNETTERENDE VERRASSING**. ('Op de eerste dag van de vakantie heb ik een knetterende verrassing voor je, Teun!') Daar had ik de hele week over nagedacht en ik wist bijna zeker dat ik een nieuw **EIGEN KNEUSJE** zou krijgen, dus dan snap je waarom ik huppelde.

Ik deed de deur open, snoof genietend de geur van olie en rubber op en bleef abrupt staan.

Midden in de werkplaats stond een glimmende, rode **KART**.

Vlam sprong op mijn rug. 'Teun! Ik heb een kart! Van oma gekregen! Voor de vakantie! Dan kan ik de hele vakantie karten! Hij gaat hartstikke hard! We hebben vanmorgen al een rondje gereden!'

‘En toen heb ik gewonnen,’ zei oma.

‘Niet, we deden helemaal geen wedstrijd,’ protesteerde Vlam.

‘Ik wel,’ zei oma. ‘En ik was eerste, dus ik heb gewonnen. Kom mee naar de tuin, Teun. Ik heb voor jou ook een verrassing. Met een strik eromheen. Ogen dicht.’

Ik deed mijn ogen dicht en liet me lachend meesleppen naar mijn nieuwe kneusje. Hopelijk waren er deze keer **TIEN OLIFANTEN** op gaan zitten. Of **DRIE NEUSHOORNS**. Ik kon niet wachten om die te gaan fixen.

‘Doe maar weer open!’

Ik begon automatisch te juichen, maar daar stopte ik ook weer mee. In de tuin stond helemaal geen sneu kneusje met een strik eromheen. In de tuin stond een **TWEEDE KART**. Hij was net zo nieuw als die van Vlam, maar dan blauw. In mijn hoofd ging een alarmbelletje af. Kreeg ik nou een kart?

‘Tadaaaa! Die is voor jou,’ zei Vlam.

‘Moet ik daarin rijden?’ vroeg ik onnozel.

‘Nee, huiswerk maken,’ grinnikte oma. ‘Mooi, hè. Help eens mee.’

Ik knikte verbouwereerd en terwijl we de blauwe kart naar de werkplaats duwden, dacht ik razendsnel na. Moest ik echt gaan karten?

‘Maar... dat streepje dan?’ vroeg ik. ‘We zijn toch nog niet groot genoeg?’

‘Een streepje is maar een streepje,’ zei oma.

‘Maar eerst was dat nog hartstikke belangrijk.’

Oma pakte een stift, liep naar het streepje, en zette tien centimeter lager een **NIEUW STREEPJE** op de muur.

‘Opgelost. We gaan naar het circuit.’

.....

*Beter één extra streepje
op de muur
dan nog tien jaar wachten*

.....

‘Wacht, ik heb geen helm,’ zei ik vlug.

‘Wel. Je Vincent van Gogh-helm.’

‘Maar dat is kunst...’

Oma pakte mijn sterrenhelm van de plank en legde hem in mijn kart.

‘Ook opgelost.’

Snap je wat ik bedoel? Ik had gewoon **NIKS** te vertellen. En toen ging oma ook nog mee om me te leren racen, zei ze.

‘Ik ga mee om je te leren racen.’

Daar was ik mooi klaar mee. Ik dacht aan de eerste keer dat oma ons had meegenomen naar het Oude Circuit. Toen reden Vlam en ik nog op driewielers en dat was geen succes. Oma was strontfanatiek en zei de hele tijd dat ik **SNELLER, SNELLER, SNELLER!** moest, en daar werd ik helemaal zenuwachtig van. Totdat ze zei dat een **SLAK IN WINTERSLAAP** nog sneller ging dan ik, en toen werd ik boos en kregen we ruzie. Dat weet ik ook nog, want ik riep dat slakken helemaal niet in winterslaap gingen.

‘Dat doen alleen beren, als ze **DUIZEND ZALMEN** hebben gegeten! Dus je verzint het gewoon!’ riep ik.

‘Niet waar,’ zei oma.

‘Wel waar! Slakken kunnen geen zalmen vangen. En ook niet fietsen, en al helemaal niet als ze in winterslaap liggen. **NIEMAND** die ligt te slapen kan fietsen. Dan rij je tegen een **BOOM!**’ riep ik.

Oma vertelt dat verhaal nog wel eens omdat ze het grappig vond, maar ik meende het echt. Dat van die slakken kon ik gewoon niet weten, ik was pas drie of zo.

Oom Engin hielp onze nieuwe karts naar de straat duwen en ik keek hem hulpeloos aan. Oom Engin lachte zijn brede lach en stak een duim op.

‘Je kan het heus wel, Teun,’ zei hij.

Oma duwde haar eigen kart naar de oprit, bond de drie karts achter de motor met zijspan en even later trokken we mijn knetterende verrassing over het schelpenpad naar het Oude Circuit.

**Zo heb je zes weken vakantie
en zo moet je leren karten**

luchtfoto

poort

Het Oude Circuit

Even voor wie het Oude Circuit van Steentjesdorp niet kent: dit is een foto, nog van voor de vakantie.

Het Oude Circuit was ooit een echt kartcircuit geweest, maar inmiddels was het alleen nog maar een **OUDE WEG** waar gras door het asfalt heen groeide. Op het bordje bij de poort staat dat het 946 meter lang is, en het slingert als een reuzenslang met reuzenjeuk

over de zandvlakte naast Steentjesdorp.

Het zit vol **BOCHTEN** met **GRIEZELIGE NAMEN**, die staan er op houten bordjes bij. En die bochten zelf zijn **GRIEZELIG MOEILIJK**.

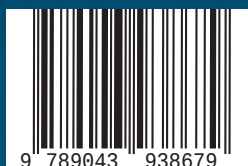

Een echte Bots heeft het **KARTVIRUS**, zegt oma. Teuns nichtje Vlam is er flink mee besmet, maar Teun niet. Die vindt snel gaan juist **ENG** en sleutelt veel liever met oom Engin aan auto's. Tot oma hen allebei een eigen kart geeft en ze zich inschrijven voor de Grote Prijs van Steentjesdorp. Stinkende olie! Nu moet Teun het circuit wel op, of hij nou wil of niet!

Scheur mee met de weergaloze familie Bots in dit razendsnelle verhaal vol bizarre bochten, gemene trucjes en knetterende kartchaos. KLAAR VOOR DE START... AF!

Al 25 jaar laat Tosca Menten kinderen schateren van het lachen. Haar boeken zijn verfilmd, vertaald en bekroond met o.a. de Prijs van de Nederlandse Kinderjury. Ze zitten boordevol spannende avonturen en knotsgekke grappen.

www.kosmosuitgevers.nl

**KOS
M•S**

NUR 282
Kosmos Uitgevers,
Utrecht/Antwerpen